

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. 12. 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Mahra a přísedících Miroslava Zezuly a Ing. Bc. Lukáše Maštálře, LL.B.

takto:

Obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] nar. [REDACTED] v [REDACTED], bytem [REDACTED], t.č. ve vazbě ve věznici Plzeň,

se uznává vinným, že

v přesně nezjištěné době nejméně od roku 2018 do měsíce února roku 2023 v bytě na adrese [REDACTED] [REDACTED] v obci [REDACTED], okr. [REDACTED], který obýval, se záměrem sexuálně se uspokojit na poškozené nezletilé dceři [REDACTED] [REDACTED] nar. [REDACTED], kdy její věk mu byl jako otci znám, tak v dětském pokoji nebo v obývacím pokoji v přesně nezjištěném počtu případů ji nejprve odkrýval při spánku přikrývkou, svlékal jí pyžamo a díval se na její nahé tělo, poté se jí začal dotýkat rukou na jejím přirození a zadku, nejméně třicetkrát jí strkal prsty do přirození a pohyboval s nimi, přičemž poškozená v důsledku své nezralosti vyplývající z jejího nízkého věku, jednání obviněného zpočátku vůbec nechápala, ale byla zvyklá jej jako otce poslouchat, později se bránila jak slovně, kdy mu říkala, že to nechce, tak i fyzicky odstrkováním, což nepomohlo, také jí přejížděl elektrickým zubním kartáčkem po přirození a jeho jednání se postupem času stupňovalo, protože také začal požadovat, aby mu sahala na přirození a rukou, kterou jí držel jej uspokojovala, což poškozená činila, kdy nejméně ve čtyřiceti případech došlo k jeho vyvrcholení, také musela provádět felaci penisu, rovněž jí pouštěl nejméně v deseti případech filmy s pornografickou tematikou, kde muž a žena souloží, a ačkoliv poškozená otáčela hlavu a říkala, že se na to nechce dívat a odvracela tvář, tak jí hlavu otáčel zpět a popisoval, co tam osoby dělají, že "šukají", že je tam "čurák", a "píča", a na přelomu listopadu a prosince roku 2022 přibližně s týdenním odstupem ve dvou případech poškozenou nejprve opět osahával, pak ji svlékl a sebe též, nejdříve jí strčil prsty do vagíny, když ležela na zádech, pak ji násilím roztáhl nohy, nalehl na

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Levá.

ni a zasunul penis do vaginy poškozené na okraj poševního vchodu, poškozená se slovně bránila, že ji to bolí, a tak přestal, podruhé ji v posteli chytil za zápěstí aby nemohla odejít a díky fyzické převaze jí opět zasunul penis do vaginy, křičela, že ji to bolí, naléhala at' přestane, což se nakonec stalo,

tedy

jednak jiného násilím a zneužitím jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

jednak filmové pornografické dílo zpřístupnil dítěti,

jednak vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém,

čímž spáchal

jednak pokračující zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku,

jednak pokračující přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

jednak pokračující přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku,

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 3, § 58 odst. 2 písm. b), § 40 odst. 2 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 4,5 (čtyř a půl) roku.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se pro jeho výkon zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odst. 1, 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

Podle § 228 odst. 1, 2 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost uhradit poškozené ■■■■■ nar. ■■■■■, trvale bytem ■■■■■ ■■■■■ č. p. ■ na náhradě nemajetkové újmy částku 500 000 Kč splatnou v pěti dílčích pololetních splátkách po 100 000 Kč počínaje 31. 12. 2025.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená ■■■■■ odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Co se týče otázky viny a právní kvalifikace, pak obžalovaný v hlavním líčení prohlásil svou vinu. Podle § 206c odst. 4, 6 trestního řádu soud toto prohlášení viny obžalovaného přijal a dokazování v rozsahu prohlášené viny neprovedl (výpovědi poškozené, její matky ■■■■■ přítelkyně obžalovaného a její dcery ■■■■■ protokol o ohledání místa činu, protokol o vyhodnocení obsahu zajištěných dat).
2. S nárokem na náhradu škody poškozené obžalovaný souhlasil. Již dobrovolně uhradil částku ve výši 100 000 Kč. Na kompletní úhradu v současnosti ale nemá prostředky, musel by prodat byt v ■■■■■ ulici, kde momentálně bydlí jeho bývalá přítelkyně s rodinou. Na byt má překlenovací úvěr, ještě mu zbývá rok a půl k doplacení, tj. 150-170 000 Kč. Na dceru ■■■■■ platí výživné stanovené soudem ve výši 3 000 Kč měsíčně.
3. Spornou byla otázka trestu, proto soud provedl důkazy týkající se osoby obžalovaného.
4. Na obžalovaného byl již v přípravném řízení zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie** MUDr. ■■■■■ ■■■■■ Znalkyně uvedla, že u

obžalovaného nebyla zjištěna žádná vážná duševní porucha či choroba. Jeho intelekt není narušený, osobnost není významně narušena. Nebyla zjištěna závislost na alkoholu či jiné psychoaktivní látce. Vyšetřením byla zjištěna sexuální deviace - pedofilie, respektive hebefilie - sexuální přitažlivost dospívajícími dívkami. Jedná se o trvalé sexuální zaměření. Rozpoznávací schopnosti nebyly sexuální deviací nijak dotčeny, schopnosti ovládací byly snižené, forenzně významně, nebyly však vymizelé. Motivace jednání byla jednoznačně sexuální a vycházela z patologicky utvořeného sexuálního zaměření na dospívající dívky. Vzhledem k sexuální deviaci je z psychiatrického hlediska nebezpečný, rizikový, a bez léčby hrozí opakování obdobné trestné činnosti. Navrhována je léčba ambulantní formou, která se jeví dostatečná. Obžalovaný je schopen z této léčby profitovat. Prognóza se bude odvíjet od efektu léčení. Obžalovaný je schopen plně chápat smysl trestního řízení, soudního projednávání a případně uloženého trestu.

5. V hlavním líčení na těchto závěrech setrvala a dodala, že u ovládacích i rozpoznávacích schopností se užívá stupnice čtyř úrovní, tj. plně zachovalé, snižené forenzně nevýznamně, snižené forenzně významně a zcela vymizelé. Dostatečnost ambulantní formy ochranného léčení odůvodnila znalkyně zjištěnou deviací, celkovým postojem posuzovaného, tím, že jde o jeho první konflikt, není jedincem, který by zneužíval alkohol či drogy, nebo měl poškozený intelekt či disociální poruchu osobnosti, tedy postrádá rizikové atributy, které by vedly k tomu, aby byla navrhována ústavní léčba. Pokud posuzovaný bude chtít, tak má dobrou pozici projít úspěšně ambulantní léčbou. Orientace posuzovaného je trvalá, tu změnit nejde. Stále bude přitahován mladšími dívkami. Aby se deviace projevila, je potřeba více faktorů - vhodný objekt, doba, příležitost, situace. S přibývajícím věkem se jedinec hůře uspokojuje na nepreferovaném objektu. Proto je typické, že právě ve věku mezi 30-40 lety se v sexuologii registrují první delikty. Neznamená to ale automaticky, že by posuzovaný byl s přibývajícím věkem nebezpečnější. To by musel mít třeba nějaký úraz, aby šel do organicity nebo do demence. Pak klesnou intelektové schopnosti a ovládání, a deviace by mohla mít navrch.
6. V části posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a klinická psychologie zpracované PhDr. [REDAKCE] se uvádí, že intelektová výkonnost obžalovaného se pohybuje v průměru. Osobnost je normativně uspořádána, zvládnutelné jsou rysy dětinskosti, spoléhání se na druhé, inklinace k nezralým způsobům vypořádávání se s každodenními nároky, jeví se poměrně egocentrický, s nedostatečným kontaktem s osobní zodpovědností v rovině obecné. Lze jej dále popsat jako přátelského, kladoucího velký důraz na dojem z věcí, na city, mající sklon k lítostivosti. Dissociální rysy nenese. Byl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání i uvědomit si jeho důsledky na osobě poškozené. Určité pocity viny prezentuje, přesto jeho postoje k činu mají bagatelizační a sebelítostivý nádech. Bude-li mu prokázána vina, pak na motivaci sledovaného jednání se sice podílela odchylka sexuálního pudu, svou roli ovšem rovněž hrála snižená svázanost obžalovaného s přijímáním osobní zodpovědnosti v obecné rovině a zejména pak to, že dal průchod svým sexuálním tužbám, aniž by se dostatečně ohlížel na následky svého konání pro druhé. Vztah k [REDAKCE] mohl být situačně milenecký, zejména ovšem je nutné jej popsat jako nezodpovědný, rezignující na výkon dospělé otcovské role, výchovný tlak apod. Rizikovost z hlediska budoucího páchaní trestné činnosti se bude odvíjet od úspěšnosti navrhované léčby. Osobnost není pro tuto prognózu žádnou významnou komplikací. Resocializace je v zásadě dobře možná, mnoho bude záležet na výstupu navrhované ochranné léčby. Obžalovaný má pro úspěšnost resocializace relativně neproblémovou osobnost, má pracovní návyky, disponuje zázemím. V hlavním líčení na těchto závěrech setrvala.
7. **Právní kvalifikace** - Obžalovaný se žalovaným jednáním dopustil jednak pokračujícího zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, neboť jiného násilím a zneužitím jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let. Poškozená popsala, že se jednání obžalovaného bránila a dávala tak najevo nesouhlas s jeho praktikami, ať již šlo přímo o soulož, tedy spojení mužského a ženského pohlavního orgánu, nebo jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží (strkání prstů do vagíny,

masturbace pohlavního údu obžalovaného). Jako biologický otec poškozené věděl, že jí není v době činu patnáct let. Dále se obžalovaný dopustil pokračujícího přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku, neboť vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém. Konečně se obžalovaný dopustil pokračujícího přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť filmové pornografické dílo zpřístupnil dítěti. O obsahu zpřístupněné pornografie vypověděla poškozená, přičemž o její výpovědi není důvodu pochybovat s ohledem na zajištěné soubory na pevných discích (čl. 300-343).

8. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že nebyl projednáván pro přestupek a ani v rejstříku trestů nemá záznam. Do doby vzetí do vazby pracoval jako [REDAKCE] v [REDAKCE] kdy zaměstnavatelem je hodnocen pozitivně. Stejně tak je pozitivně hodnocen z výkonu vazby. Je vlastníkem bytu na adrese [REDAKCE] v obci [REDAKCE]. V centrální evidenci exekucí nemá žádný záznam.
9. Při ukládání trestu vycházel soud z toho, že došlo ke spáchání 3 trestných činů, a proto ukládal trest úhrnný, a to podle ustanovení § 185 odst. 3 trestního zákoníku vztahujícího se na nejpršínsnší trestný čin ze sbíhajících se trestných činů. To umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody na 5 až 12 let. Obžalovanému přitěžuje spáchání více trestných činů (§ 42 písm. n) tr. zákoníku) a páchání činu po delší dobu (§ 42 písm. m) tr. zákoníku). Naopak mu polehčuje ve smyslu § 41 tr. zákoníku to, že dobrovolně uhradil část požadované náhrady nemajetkové újmy (písm. j), svůj trestný čin sám oznámil úřadům (písm. k), k činu se kvalifikovaně doznal (písm. l), činu litoval (písm. o) a konečně dosavadní bezúhonnost (písm. p). Prohlášení viny a částečnou úhradu škody lze hodnotit jako projev skutečně účinné lítosti a projev kritické sebereflexe. Za situace, kdy měl obžalovaný významně sníženou ovládací schopnost v důsledku zjištěné hebefilie, do doby vzetí do vazby byl zaměstnán a od současně uloženého ochranného léčení lze očekávat pozitivní výsledky, se jeví státním zástupcem navrhaný trest v trvání 8 let jako nepřiměřeně přísný, resp. jakýkoli trest uložený v rámci zákonné trestní sazby se jeví soudu jako kontraproduktivní.
10. Při ukládání trestních sankcí se v současnosti již neaplikuje zásada „oko za oko“, nýbrž hlavním cílem je ochrana společnosti před pachatelem a jeho případnými dalšími činy. Do popředí tak významně vystupuje otázka resocializace, u níž znalkyně konstatovaly jednoznačně pozitivní předpoklady u obžalovaného. Lze tak oprávněně očekávat, že to, aby se obžalovaný nedopustil po výkonu trestu další trestné činnosti, lépe zajistí ochranné léčení, než dlouhodobý nepodmíněný trest. Státní zástupce v závěrečné řeči akcentoval skutečnost, že rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly zcela zachovalé. To je sice pravda, ale stav předpokládáný v § 40 trestního zákoníku nevyžaduje současné narušení jak ovládacích, tak rozpoznávacích schopností, nýbrž postačuje narušení i jen jedné z nich. Snížení ovládací schopnosti obžalovaného je přitom na stupnici se čtyřmi úrovněmi (plně zachovalé, snížené forenzně nevýznamně, snížené forenzně významně a zcela vymizelé) druhé nejvyšší, hned po stupni „zcela vymizelé“, který by znamenal nemožnost uložení jakéhokoli trestu obžalovanému.
11. Soud tudíž shledal podmínky pro uložení trestu pod dolní hranicí trestní sazby a to hned ze dvou zákonných důvodů. Jednak podle § 40 odst. 2 trestního zákoníku, tj. kvůli stavu zmenšené přičetnosti, kterou si sám nezpůsobil, jednak podle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, tj. kvůli soudem přijatému prohlášení viny. Skutečnost, že obžalovaný měl zcela zachovalé rozpoznávací schopnosti (a mohl tak závadovému jednání sám předejít např. tím, že by vyhledal lékařskou pomoc), soud zohlednil v tom, že trest neuložil výrazněji pod dolní hranicí trestní sazby, jak navrhovala obhajoba (3 roky), nýbrž jen lehce pod ní, tj. uložil trest v trvání 4,5 roku.
12. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku obžalovaného pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s ostrahou, neboť nesplňuje zákonné podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou (tzn. nebyl ukládán trest odnětí svobody na doživotí či vyšší než 8 let, nešlo o trest za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, a obžalovaný ani v posledních pěti letech neuprchl nebo se nepokusil uprchnout z vazby, výkonu trestu odnětí svobody či zabezpečovací detence).

13. Nápravu obžalovaného a ochranu společnosti podle soudu lépe než dlouhodobý nepodmíněný trest odnětí svobody zajistí výše specifikovaný kratší nepodmíněný trest v kombinaci se současně uloženým ochranným léčením sexuologickým. To bylo uloženo podle § 99 odst. 1 tr. zákoníku, resp. § 40 odst. 2 tr. zákoníku, tj. z důvodu spáchání činu ve stavu zmenšené přičetnosti (kvůli významně snížené ovládací schopnosti), kterou si obžalovaný nepřivodil vlivem návykové látky. Léčení bylo uloženo jako ambulantní, neboť takovou formu navrhly znalkyně jako dostačující, přičemž o tomto závěru nemá soud důvodu pochybovat. Jak vysvětlila znalkyně v hlavním líčení, obžalovaný postrádá rizikové atributy, které by vedly k navržení ústavní léčby (jde o jeho první konflikt se zákonem, nezneužívá alkohol či drogy, nemá poškozený intelekt či disociální poruchu osobnosti). Jinými slovy řečeno - lze oprávněně očekávat, že s ohledem na jeho spolehlivost a kritický náhled na své jednání bude sám motivován k dobrovolným návštěvám léčení a dodržování takového režimu. Samozřejmě platí, že pokud by obžalovaný podmínky ambulantní léčby nedodržoval, lze ji kdykoli změnit na formu ústavní.
14. S nárokem na **náhradu nemajetkové újmy** ve výši 600 000 Kč (+úrok z prodlení) se řádně a včas prostřednictvím svého zmocněnce připojila poškozená. V hlavním líčení svůj nárok omezila na 500 000 Kč, protože obžalovaný již dobrovolně uhradil částku ve výši 100 000 Kč. S nárokem na náhradu škody poškozené obžalovaný souhlasil, proto soud považoval tuto výši požadované náhrady za přiměřenou a uložil obžalovanému ji poškozené uhradit.
15. Byť obžalovaný nárok uznává, nemá ale aktuálně požadovanou částku k dispozici. Sám uvedl, že jeho jediným zpeněžitelným majetkem je byt v [REDAKCE], který navíc není ještě zcela splacen. Pokud by tedy soud přiznal částku bez dalšího, znamenalo by to, že po nabytí právní moci rozsudku by obžalovaný nemohl částku uhradit a poškozená by tak musela podat návrh na výkon rozhodnutí, zřejmě prodejem nemovitosti. Obžalovaný by tak ztratil své bydliště (které by přesto musel splácet) a soud by jej tak pasoval po výkonu trestu do role zadluženého bezdomovce, což by výrazně omezilo možnosti resocializace obžalovaného, což jistě není společensky žádoucí. Navíc v současné době vysoké inflace by hotovost utržená za prodej nemovitosti mohla poměrně rychle ztratit reálnou kupní sílu. Oproti tomu majetek v podobě nemovitosti si lépe udrží hodnotu do budoucna. Je zřejmé, že nyní poškozená náhradu akutně nepotřebuje, neboť ji obžalovaný uhradil 100 000 Kč, které rodina poškozené může použít na výdeje spojené s napravováním škod způsobených trestným činem (např. cesty k lékařům či terapeutům, popř. terapie samotné apod.) a poškozené navíc hradí i běžné výživné ve výši 3 000 Kč měsíčně. Přisouzená náhrada se poškozené bude ale daleko více hodit po nabytí zletilosti (tj. cca za [REDAKCE] roku), kdy se bude event. chtít osamostatnit.
16. Proto soud využil možnosti uvedené v § 228 odst. 2 tr. řádu a upravil podmínky splatnosti přiznané náhrady škody a to tak, že ji uložil uhradit v 5 splátkách po 100 000 Kč splatných vždy po 6 měsících. První splátku přitom uložil uhradit do 31. 12. 2025 (a další tudíž k 30. 6. 2026, 31. 12. 2026, 30. 6. 2027 a 31. 12. 2027). Poslední dvě splátky by tak proběhly již při zletilosti poškozené. Při stanovení termínu splatnosti 1. částky soud vycházel z toho, že obžalovaný je vazebně stíhán od května 2023 a polovinu z uloženého trestu (27 měsíců) by tak vykonal v srpnu 2025. Jako osoba prvotrestaná má velkou šanci uspět se žádostí o podmíněné propuštění. Po něm by mohl znovu začít pracovat a vydělávat, a mohl by tak reálně splácet náhradu škody, aniž by bylo třeba realizovat prodej jeho bydliště. Soud při této úvaze zohlednil i dosavadní přístup obžalovaného k věci, tj. to, že obžalovaný výši nároku uznal a část nároku dokonce uhradil dobrovolně ještě před tím, než mu byla taková povinnost uložena soudem v rozsudku. Je tak reálně předpokládat, že obžalovaný poskytnutého dobrodiní v podobě odkladu splatnosti dluhu využije. Pokud by se přesto obžalovanému nedařilo splátky dodržet, má samozřejmě možnost dluh umořit i jinak, např. převodem vlastnického práva k bytu či jeho části na poškozenou.
17. Jinak však soud rozhodl ohledně příslušenství k částce 500 000 Kč, tj. zákonného úroku z prodlení ve výši 15% ročně od 28. 11. 2023 (tj. od hlavního líčení, kde se obžalovaný o požadovaném nároku dozvěděl). Podle § 1970 obč. zákoníku může po dlužníkovi, který je v

prodlení se splácením peněžitého dluhu, věřitel požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Protože obžalovaný je stíhán vazebně a byl mu uložen i nezanedbatelný nepodmíněný trest, je (a bude) jeho osobní svoboda významně omezena a má tak pouze omezené možnosti k majetkovým dispozicím se svým majetkem a zcela je pak vyloučena možnost obžalovaného vydělat si v zaměstnání a dluh splácet. Za takové situace by nesplnění peněžitého plnění znamenalo nárůst dluhu obžalovaného vůči poškozené o 75 000 Kč ročně, což soud považuje za kontraproduktivní, neboť není žádoucí, aby obžalovaný vyšel z výkonu trestu s dluhem, který by neustále narůstal a dostal obžalovaného do dluhové spirály, která by nepochybně zhoršila jeho možnosti resocializace. Soud přitom zohlednil i dosavadní přístup obžalovaného k věci, tj. to, že obžalovaný výši nároku uznal a část nároku dokonce uhradil dobrovolně ještě před tím, než mu byla taková povinnost uložena soudem v rozsudku. Protože obžalovaný (dlužník) není s ohledem na svou omezenou osobní svobodu za prodlení odpovědný, odkázal soud podle § 229 odst. 2 trestního řádu poškozenou s částí jejího nároku na náhradu škody (úrok z prodlení ve výši 15% ročně z částky 500 000 Kč od 28. 11. 2023 do zaplacení) na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 7. 12. 2023

Mgr. Tomáš Mahr v. r.
předseda senátu